

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 1 oktober 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-350/02)

(2002/C 323/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 1 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av M. Shotter och W. Wils, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva artiklarna 6 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet ⁽¹⁾ med nationell rätt, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen angående sådana åtgärder,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 6 i direktiv 97/66 har inte införlivats fullständigt. Enligt den nederländska lagstiftningen, och särskilt artikel 11.5 i telecommunicatiewet (lagen om telekommunikation), krävs endast att de trafikuppgifter som nämns i de sekundärrättsliga bestämmelserna skall utplånas eller avidentifieras. Denna bestämmelse är endast förenlig med direktivet, om de nationella genomförandebestämmelserna innehåller en uttömmande uppräknings av samtliga trafikuppgifter, med undantag för de som nämns i artikel 6.2 och 6.3 i direktivet. Kommissionen har ännu inte mottagit något meddelande om nationella genomförandebestämmelser som innehåller en sådan uttömmande uppräknings.

Artikel 9 a i direktivet (spårning av okynnessamtal eller störande samtal) har inte införlivats, vilket de nederländska myndigheterna har medgivit.

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av korkein hallinto-oikeus av den 10 oktober 2002 i målet mellan Marie Lindfors och Helsingin hallinto-oikeus

(Mål C-365/02)

(2002/C 323/36)

Korkein hallinto-oikeus begär genom beslut av den 10 oktober 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 14 oktober 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Marie Lindfors och Helsingin hallinto-oikeus beträffande följande fråga:

Skall artikel 1 i rådets direktiv 83/183/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom ⁽¹⁾ så att bilskatt (autovero) i den mening som avses i bilskattelagen (autoverolaki) som tas ut på fordon som förs in till Finland från en annan medlemsstat i samband med byte av hemvist, utgör en konsumtionsskatt i den mening som avses i artikel 1.1 i direktivet, eller utgör den en sådan specifik tull eller skatt enligt artikel 1.2 i direktivet som tas ut när tillgången används inom landet?

⁽¹⁾ EGT L 105, 23.4.1983, s. 64.

Talan av den 28 oktober 2002 mot Republiken Italien väckt av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-385/02)

(2002/C 323/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 oktober 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Klaus Wiedner och Roberto Amorosi, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien, genom att Magistrato per il Po de Parma, ufficio periferico du Ministero dei lavori pubblici (nu Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti) har lämnat entreprenaduppdrag avseende färdigställande av en spridningsbassäng för nivåreglering av Parmaforsen vid Marano i kommunen Parma, avseende installation och färdigställande av en spridningsbassäng för Enzaforsen och kanalisering av vattennivåer i Terdoppio-Canale Scolmatoreforsen sydväst om Cerano, och därvid endast tillämpat ett förhandlat förfarande utan att lämna ett